

De brides van Servelle in de fossa poplitea hield men ten dele voor secundair. Aan TAVERNIER bleek, dat evenals bij mijn tweede patiënt, de lengtegroei niet werd gestuit door exstirpatie van het angioom, en dat dit laatste bovendien na exstirpatie recidiveerde.

Het door collega HOLTHUIS beschreven geval met aangeboren hypótrophie van een naevusdragend been is in dit verband uitermate belangwekkend.

In de Franse literatuur zijn trouwens vele gevallen beschreven van „allongement atrophique” waarbij naast de verlenging een versmalling, atrophie en soms ook osteoporose bestond van de botten in de abnormale extremiteit. Het door mij besproken geval van hemimelie is dan ook zelfs op te vatten als een minusvariant in de onderhavige groep. In het geval van ROSE bestond naast de K-T-aandoening van een been een hypótrophie van thorax, armen en hals!

Op al deze gronden stelde COUSIN reeds voor, te spreken van dystrophische angiomatose, doch gezien de grote meerderheid der gevallen van hypertrophie en het feit dat de naam „ziekte van Klippel en Trénaunay” reeds zeer algemeen wordt gebruikt, heeft dit geen weerklank gevonden.

Mocht de door coll. HOLTHUIS genoemde orthopaed inderdaad een grote reeks gevallen van naevus met atrophie van de betrokken extremiteit kunnen mededelen, dan zou dit bijzonder belangrijk zijn. In de literatuur zijn zij zeer schaars. Men moet echter inderdaad ook de mogelijkheid in gedachten houden dat een aanvankelijke hyperthropic later juist een hypótrophie blijkt te zijn geworden. Deze kaleidoscopische aandoening heeft dus een afzonderlijke ontwikkeling, zoals bleek aan LIAN en ALHOMME. Ook de naevi en de angiomen zijn in de loop der jaren verre van constant en dit is een reden te meer om gevolg te geven aan het in de aanhef van deze repleik vermelde verzoek van collega WAARDENBURG.

Literatuur: ¹Bull. Soc. de Pédiatrie, de Paris (1926) 24, 400.

Nijbroek-Terwolde, October 1954

H. R. VAN DER MOLEN

SINGULTUS

De clinische les van prof. SILLEVIS SMITT¹ over „Singultus” bespreekt aan het slot de therapie van dit hinderlijke euvel. Blijkbaar is er geen afdoende therapie bekend. In een tweetal gevallen gaf ik dramamine-tabletten (G. D. Searle & Co., Chicago), en wel gedurende één dag 3 tabletten.

Het eerste geval betrof een vrouw van 62 jaar, die gedurende een jaar nadat haar galblaas was verwijderd, herhaaldelijk dagenlang hikte, en waarbij geen therapie hielp. Toen zij 1 tablet dramamine had ingenomen, werd de hik minder heftig; deze was in één dag geheel genezen na het gebruik van 3 tabletten. Sinds 10 maanden heeft zij geen hik meer gehad.

Het tweede geval betrof een suikerzieke van omstreeks 70 jaar, die na een dreigend coma goed reageerde op de toediening van insuline met glycose, doch plotseling een 3 dagen durende hik kreeg, die ook in zijn morphine-pantoponslaap aanhield. De hem door de internist toegediende middelen hielpen niet. Spoedig na gebruik van 1 tablet dramamine hield de hik op. Hij kreeg voor de zekerheid in totaal 3 tabletten op één dag, en heeft sinds 3 maanden geen hik meer gehad.

Wellicht kan dit middel als een aanwinst worden beschouwd bij de therapie van sommige gevallen van singultus.

Literatuur: ¹W. G. SILLEVIS SMITT (1954) *N.T.v.G.* 98, 2798.

Rijswijk Z.H., 4 October 1954

G. VERDOES KLEIJN

BEHANDELING VAN ENURESIS NOCTURNA

Men kan enuresis nocturna op de volgende wijze met succes behandelen:

1e. Slechts diegene van de huisgenoten, die de behandeling mee toepast — dit is meestal de moeder — mag met de patiënt over droog of nat geweest zijn spreken.

2e. De patiënt moet zijn warme maaltijden 's middags gebruiken. Bij de avondmaaltijd en daarna mag hij niet of slechts weinig drinken.

3e. Na het avondeten gaat de patiënt ongeveer een uur naar bed. Hij behoeft dan niet te slapen. Daarna staat hij op en hij gaat, naar gelang van de leeftijd, na een uur of langer, slapen.

4e. Zeg de patiënt: „Je blaas werkt goed!” Vergelijk de blaas met een zakje met een kraantje. „Je kunt het kraantje goed openen en sluiten. Kon je dat niet, dan zou je overdag nat zijn en zou je niet een plas kunnen doen, als je het wilde. Hoe komt het nu, dat je het 's nachts